

UN COEUR EN HIVER

El passat dia 14 de febrer férem la pre-estrena de la pel·lícula *Café irlandés* de S. Frears. A causa de la bona acollida per part del públic ens hem animat a continuar en aquesta línia, tot celebrant els 99 anys de cinema. El dia 21 d'abril farem la pre-estrena d'*Un coeur en hiver*, del realitzador francès Claude Sautet. Produïda l'any 1992, és interpretada per Daniel Auteuil, Emmanuelle Béart i André Dussollier entre d'altres.

Segons les pròpies paraules del director francès aquest és l'origen de la pel·lícula:

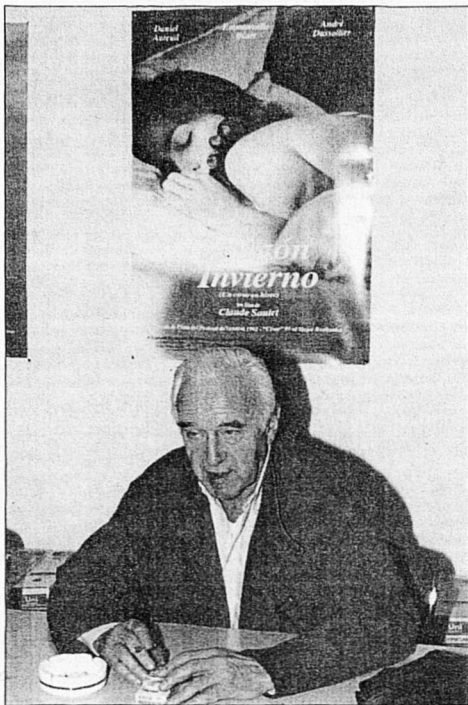
Quan férem «Quelques jours avec moi», Philippe Carcassonne em va donar a llegir «Un héros de nuestro tiempo» de Lermontov, un llibre de relats entre els quals hi havia el de «La princesa Mary». Era interessant pel paper de Martial i el vaig donar a llegir a Daniel Auteuil.

Un dia dinant amb Jacques Fieschi, mentre evocàvem possibles històries per a una futura pel·lícula, li vaig fer un resum, encara que gens feel, d'aquella princesa Mary, situada l'any 1920 a la Caucàsia. Hi havia un personatge modern, en el sentit «negatiu»: destructiu, impermeable als sentiments.

Li haviem de trobar un context. La música s'imposà molt ràpidament, fet curiós perquè sempre havia intentat evitar l'ús de la música com a suport. Però aquí va semblar-me que era el «treball» dins el món musical el que m'interessava, com a força d'expressió dels personatges. A partir d'aquí, Fieschi llegí el relat de Lermontov i constatà que ja no tenia pràcticament cap relació amb el guió de la pel·lícula. Només restà una idea: enamorar una dona pel simple plaer pervers de dir-li: «No l'estimo».

Claude Sautet neix l'any 1924 a Montrouge, França.

Comença a treballar com a ajudant de direcció. Una inesperada malaltia de Robert Dhéry el duu a dirigir *Bonjour Sourire* (1955). Treballa com

a guionista amb Georges Franju, Jacques Deray, Jean Paul Rappennau, Louis Malle, Philippe de Broca.

El seu reconeixement internacional com a director sorgeix quan realitza la trilogia, sobre guions originals, *Les choses de la vie* (1970), *Max et les ferrailleurs* (1971), *Cesar et Rosalie* (1972). Aquesta darrera coneguda a l'Estat Espanyol com *Ella, él y... el otro*. Amb la particularitat de que a totes elles hi participa l'actriu Romy Schneider.

El seu cinema, molt personal, el podem inscriure dins la comèdia dramàtica, analitza el comportament i les contradiccions de grups socials reduïts. Un tema constant en la seva filmografia és la relació dels personatges amb l'entorn del sempre atractiu i suggerent problema del triangle.

A les seves pel·lícules hi abunden els diàlegs, excel·lents per altra part, la càmera sempre situada al lloc precís i el moviments d'aquesta que a penes es noten donen riquesa i fluïdesa al muntatge.

JAUME VIDAL